

Fængselsfunktionæren

4

Dansk Fængselsforbund

April 2006

3 Leder

◀ 4 Kriminalforsorgens kurser for dyre for fængslerne

6 Mange fravælger fodlænken

8 Belægningsprocent: Ny rekord

9 Kriminalforsorgens nye blæksprutter

◀ 10 Femmeren vil være landskendt

◀ 12 På job med Nana og Carsten

15 Fjernsyn med måde

16 Meddelelse fra Tjenestemændenes Låneforening

17 Debat

18 Navnenyt

◀ 20 Danmarks billigste A-kasse

Forsidebillede:

Fængselsfunktionæren Charlotte i en af de celler på Fængslet på Nytorv, som nu bruges til nødbelæg, når Københavns Fængsler er fyldt op.

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:

Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Utroværdigt, pinligt og uansvarligt

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund

"Vi tager sikkerheden meget alvorligt," lyder det fra ledelsen på Statsfængslet i Vridsløselille. Og sådan har det lydt i årevis.

Budskabet er naturligvis aldeles utroværdigt.

Razzia efter razzia har vist, at det nærmest kun er fantasien, der sætter grænser for, hvad man kan finde inde bag mure, tremmer og perimeterhegn. Seneste razzia – i starten af marts – på fængslets rockerafdeling afslørede flere mobiltelefoner, adskillige mobilopladere, mange hundrede piller, anabole steroider, ampuller og kanyler.

At en razzia i 2006 kan have dette resultat er både pinligt og et udtryk for et enormt ledelsesmæssigt svigt. Det burde ikke være nødvendigt at minde om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen tilbage i 2004 i en rapport pegede på, at sikkerheden skrantede voldsomt på Vridsløselille.

Siden har man sat højere hegn op, øget videoovervågningen og forsikret om, at nu vil alle blive bedre tjekket. Men lige meget ser det nu ud til at have hjulpet. Hvilket i og for sig ikke er overraskende.

Man skal ikke have talt med ret mange kolleger fra Vridsløselille, før det står klart, at der til tider er noget, der halter alvorligt. Man får et indtryk af, at det er den helhjertede vilje, der skranter. Hvis man tror på, at det bedste man kan gøre for sikkerheden er at tale de indsatte efter munden, så vil man få sig en overraskelse – igen og igen.

Episoden bør give anledning til konklusioner tre steder.

For det første – på Vridsløselille: Det er afgørende, at ledelsen får sat en stopper for anarkiet nu. Det skylder man både de ansatte, de indsatte og for den sags skyld også den øvrige befolkning. Direktoratet har stillet krav om bestemte arbejdsgange – de bør gennemføres i praksis nu. Ledelsen bør sadle om og indse, at sikkerheden – og dermed også de ansattes arbejdsmiljø – bør gå foran de indsatte frie og utæmmede udførelse.

For det andet – i Direktoratet: I landets fængsler og arresthuse mangler vi helt generelt standarder for, hvad god sikkerhed er. Spørgsmålet om sikkerhed er noget, der i alt for høj grad tages stilling til i det enkelte fængsel og det enkelte arresthus. Vi mangler en egentlig hvidbog – en opgørelse af, hvilke ens standarder for sikkerhed, der skal indføres overalt i Kriminalforsorgen.

For det tredje – i ministeriet: Nu er det jo ikke op til mig at give ministeren gode råd. Så det vil jeg lade være med. Jeg vil

nøjes med at konstatere, at hun har det øverste ledelsesansvar for et fængsel, hvor man igennem flere år til fulde har bevist, at man ikke magter sikkerhedsopgaven. ■

Kriminalforsorgens kurser for dyre for fængslerne

Danmarks største fængsel, Vestre Fængsel, udfordrer nu Kriminalforsorgens Uddannelsescenter ved at udbyde langt billigere efteruddannelseskurser.

For Københavns Fængsler er det en ren og skær nødvendighed.

Pengene rækker simpelthen ikke til at sende medarbejderne på dyre kurser på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter – KUC. Og det er et problem for Københavns Fængsler, mener Pernille Iversen, personalechef i Københavns Fængsler. "Det er vigtigt for os at fastholde de gode medarbejdere, og vi har ikke ret mange ressourcer til at kompetenceudvikle. Hvis vi skal følge med samfundsudviklingen, bliver vi simpelt-

hen nødt til at tænke i alternativer," siger hun.

Derfor udfordrer Københavns Fængsler nu KUC ved at udbyde supplerende kurser til medarbejderne i samarbejde med Undervisningsministeriets Arbejds-markedsuddannelser (AMU) i stedet for udelukkende at sende medarbejderne på efteruddannelse på KUC.

Fint for Vestre Fængsel, men et problem for KUC, mener Jørgen Balder,

Københavns Fængsler kursuskatalog for 2006 giver gode efteruddannelsesmuligheder for personalet.

uddannelseschef i Kriminalforsorgens Uddannelsescenter. "Vi får jo ikke de tilskud, AMU får, så vi kan umuligt konkurrere på de samme vilkår," siger han.

Går KUC i bedene

For at fylde holdene op på AMU-kurserne – og dermed spare penge – har Københavns Fængsler sendt et kursuskatalog til de andre fængsler i området. Og det synes Jørgen Balder er at gå KUC i bedene. "Problemet er jo, at Kriminalforsorgen må afgøre med sig selv, hvilken rolle, et internt uddannelsescenter skal spille. Herunder, om fængslerne selv skal have deres egen kursusproduktion," siger Jørgen Balder.

Men personalechef Pernille Iversen kan ikke se, at der er noget galt i det, Københavns Fængsler har gjort: "Vi vil jo bare have fyldt holdene op. Jeg kan ikke forstå, at KUC ikke er forberedt på konkurrence. Fra 2005 har Kriminalforsorgen jo selv sagt, at der er fri konkurrence på udbuddet af kurser," siger Pernille Iversen. Kataloget for i år er kun sendt ud til Københavns Fængsleres egne medarbejdere. For selvom de ikke skulle få fyldt kursusholdene helt op, er det ifølge Pernille Iversen stadig billigere end at sende medarbejderne på kursus på KUC. "KUC har endda forhøjet priserne i 2006 med omkring 20 procent, og vi har jo ikke fået flere midler. Det må være det samme problem på de mindre fængsler, de har jo endnu mindre budgetter end os. Vi kan ikke forstå, at man ikke har taget denne diskussion i Direktoratet for Kriminalforsorgen," siger Pernille Iversen.

Ny aftale på vej

Kriminalforsorgen har som løsning på problemet bedt et eksternt konsulentfirma om at se på mulighederne for samar-

Personalechef Pernille Iversen er meget tilfreds med at Københavns Fængsler nu selv kan tilbyde medarbejderne en lang række kurser, der ellers ikke var råd til.

bejde. Aftalen bliver nu – ifølge Jørgen Balder – at KUC også skal til at samarbejde med AMU om kurser fremover, og at der oprettes en central formidlingsenhed på KUC, som kan samle de forskellige tilbud om kurser ude på fængslerne. Men de fængselsfaglige kurser bliver i KUC-regi.

"AMU kan ikke dække alle de behov for efteruddannelse, der er. I kraft af, at vi også udbyder grunduddannelsen, har vi en helt anden ekspertviden, end de har," siger Jørgen Balder.

Men om Københavns Fængsler vil bruge kurserne, må komme an på en prøve: "Vi vil jo altid sende nogle af sted på KUC's kurser, men hvor mange, det afhænger jo helt af deres prisniveau – og vores budgetter," siger Pernille Iversen.

Udvikling forståelig

For Kim Østerbye, formand for Dansk Fængselsforbund, er Københavns Fængsleres tiltag både forventet og forståeligt.

"Det viser jo bare, at vi ikke kan vente længere. Det vigtigste er at få flest mulige medarbejdere kompetenceudviklet for færrest mulige penge," siger Kim Østerbye.

Modstanden mod at bruge de arbejdsmarkedsrettede uddannelser er – ifølge Kim Østerbye – kommet fuldstændig bag på forbundet, især fordi alle

ansatte alligevel betaler til dem via skatten: "Vi synes faktisk, at det er lidt skandaløst, at det stadig er et diskussionsemne, om det er en god idé eller ej. For det er en god idé," siger Kim Østerbye.

At KUC og Direktoratet for Kriminalforsorgen ikke for lang tid siden har sikret sig aftaler med AMU, forstår man heller ikke fra forbundets side: "Vi håber, at 2006 bliver året, hvor et reelt samarbejde mellem Kriminalforsorgen og AMU bliver en realitet og at de irriterende forbehold bliver lagt i mølposen. Det er en vigtig vej til at medarbejderne kan få den nødvendige kompetenceudvikling," siger Kim Østerbye. ■

Af Louise Angelo

Mange fravælger fodlænken

Seks måneder efter det blev muligt at afsone domme for overtrædelser af færdselsloven i hjemmet, er det kun halvdelen af dem, som har fået tilbudet, der har taget i mod det.

Når det nu er muligt at drikke kaffe hjemme ved sofabordet, mens man afsoner en spritdom, så kan man undre sig over, at ikke flere benytter sig af denne mulighed. Ordningen med fodlænker er ikke blevet så populær, som Justitsministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen havde regnet med. Således var der den 20. februar 2006 kun 575 ud af de 1.060, som har fået tilbudet, der har søgt om at få lov til at afsone i hjemmet. Derfor er man i Direktoratet for Kriminalforsorgen i øjeblikket ved at drøfte, om man kan gøre noget for at få flere til at søge.

"Vi er blandt andet ved at se nærmere på indholdet i vores informationsbrev, for at se om vi kan gøre budskabet mere klart. Men loven sætter nogle klare rammer, som skal opfyldes, og måske er der flere end forventet, som ikke mener, at de kan leve op til de krav," siger specialkonsulent i direktoratets klientkontor, Jette Lund-Abelsen, der ikke ved, hvad det konkret er, der gør, at folk ikke søger.

Derfor kan man i Direktoratet kun gisne om, hvad det er, der får folk til at afstå fra at søge. Men et af problemerne kunne ifølge Jette Lund-Abelsen være, at mange i målgruppen har et stort alkoholproblem, og derfor vurderer, at det vil være for svært at afsone hjemme uden at komme til at bryde kravet om ikke at indtage alkohol. En anden årsag kan være, at folk med korte domme på eksempelvis 14 dage ikke er interesserede i at inddrage arbejdsgiver og den

Spørgsmålet er, hvorfor så mange vælger fængselsstraf i stedet for fodlænkeordningen.

øvrige omverden i sagen, og derfor vælger at tage 14 dages "ferie" i stedet.

Mange får afslag

På trods af at det kun er cirka halvdelen af målgruppen, der søger, bliver der alligevel givet mange afslag. Derfor er der – ud af de 575 ansøgninger – hidtil kun givet 225 tilladelser, hvoraf de 13 er tilbagekaldt, primært fordi det ved Direktoratets kontrolbesøg har vist sig, at afsoneren imod reglerne har indtaget alkohol.

Selvom man ikke har lavet en egentlig opgørelse af, hvad der er grundlag for afslagene, er det Jette Lund-Abelsens fornemmelse, at de typisk kan begrundes med tre ting: Verserende sager eller uafsonede domme, massive alkoholproblemer og manglende opfyldelse af beskæftigelseskravet. Men også folk,

der tidligere har takket nej til en betinget dom, får afslag, da man ikke ønsker, at fodlænken skal underminere samfundstjenesten.

Udvidelse af ordningen

Den 1. april 2006 trådte en udvidelse af fodlænkeordningen i kraft, som betyder, at alle unge under 25 år med en ubetinget dom på mindre end tre måneder vil kunne søge om at afsone hjemme. I Direktoratet er man spændte på, hvordan det vil gå med den udvidede ordning, da man indser, at der kan forekomme andre barrierer.

"Unge har typisk andre misbrugsproblemer, og erfaringer fra udlandet viser, at de unge er mere grænsesøgende og derfor i højere grad forsøger at udfordre systemet," siger Jette Lund-Abelsen.

Hvor stor en andel af den nye målgruppe, der vil tage imod tilbudet, tør Jette Lund-Abelsen endnu ikke sætte tal på, men hun forventer, at udvidelsen af målgruppen vil være på cirka 2.000 personer.

"Jeg tror, at ordningen skal have lidt tid. Den er jo stadig ret ny, og før, at den bliver en succes, kræver det også omverdenens anerkendelse af afsoningsformen. For hvis ikke arbejdsgiverne og eventuelle samleverne accepterer ord-

ningen, så er det jo svært at få ordningen til at køre," siger Jette Lund-Abelsen. De hidtidige forventninger til ordningen har været baseret på tal fra Sverige, hvor 65 procent af målgruppen afsoner iført fodlænke, men som Jette Lund-Abelsen påpeger, er de tal svære at opnå i Danmark, så længe det kun er 50 procent, som søger. ■

Af Line Kold

Cirka halvdelen af de personer, der får tilbudt at søge om at afsoner i eget hjem med fodlænke, vælger i stedet at udstå deres straf i en fængselscelle.

Fakta om fodlænken

Intensiv overvågning eller elektronisk fodlænke, som det populært kaldes, er en alternativ måde at afsone en fængselsstraf på. Ordningen indførtes efter en lovændring den 1. juli 2005.

Målgruppen er spritbilister, som idømmes ubetinget fængselsstraf på op til 3 måneders fængsel, og personer, der kører bil, mens de har fået frataget deres kørekort. Der er kapacitet til 150 klienter ad gangen.

Afsoningen gennemføres i hjemmet under elektronisk overvågning af en fodlænke med signal til en døgnbemandet vagtcentral. Hjemmet må kun forlades efter en nøje fastlagt og aftalt aktivitetsplan.

For at den dømte kan findes egnet, skal vedkommende have en egnet bolig, beskæftigelse og samtykke fra eventuelle samleverne og arbejdsgiveren. Desuden skal den dømte afholde sig fra at indtage alkohol og andre former for rusmidler, herunder dopingpræparater, under hele afsoningsforløbet. Endelig skal den dømte acceptere at deltage i et kriminalitetsforebyggende program i Kriminalforsorgen og acceptere 1 – 3 uanmeldte kontrolbesøg på bopælen om ugen, hvor der skal afgives alkoholtest og eventuel urinprøve.

Kilde: www.kriminalforsorgen.dk

Belægningsprocent: Ny rekord

Det historisk høje belægningsniveau fortsætter i 2006. Belægningsprocenten slår ny rekord med 97,9 procent efter årets første to måneder. Men, mener justitsminister Lene Espersen, målsætningen om 92 procent kan fortsat nås i år.

De, der troede, at nu var det umuligt at presse mere ud af kapaciteten i landets fængsler, må tro om igen. Belægningsprocenterne når i årets første måneder et niveau, hvor selv fjerkræavlere må blive imponeret. Den gennemsnitlige belægningsprocent 2½ måned inde i året ligger på 97,9 procent. Dermed er rekorden fra 2005 – på 97,4 procent – foreløbig slået.

Alligevel tror justitsminister Lene Espersen, at Kriminalforsorgen vil opfylde målsætningen om en belægningsprocent på 92 procent for hele 2006.

"Et gennemsnitligt belæg på 92 procent kan opfyldes i år," siger Lene Espersen.

Fulde huse over alt

Den høje belægning betyder, at situationen er tilspidset i landets fængsler og arresthuse. I København er Domstolsafdelingen på Nytorv to gange blevet anvendt til indsatte i 2006. Det er første gang i mange, mange år, siger Ina Rasmussen, formand for fængselsfunktionærerne i Københavns Fængsler.

"Når vi bliver nødt til at grave forældede fængsler uden gårdtursareal frem fra mølposen, så kan det ikke blive meget værre," siger Ina Rasmussen.

I det åbne fængsel Kragsskovhede ved Frederikshavn betyder overbelægning-

en, at der nu ikke er arbejdspladser nok til de indsatte. Lars Præstholm, formand for fængselsfunktionærerne i Kragsskovhede, udtaler: "Vi har indsatte, som må blive på afdelingerne, fordi der ikke er arbejdspladser nok – og det er vel at mærke med løn."

Han mener, at overbelægningen slider på personale og indsatte: "Stemningen er ofte anspændt, fordi belægget er alt for højt. Det får nerverne uden på skjorterne – og så er der ikke langt til, at nogen får en dør i hovedet eller andre "falder" på badeværelset," siger Lars Præstholm.

Ministeren tror fortsat på målsætningen

Justitsministeren mener dog, at den nuværende belægningssituation er forbigående: "Der er altid højt belæg i Kriminalforsorgens institutioner på dette tidspunkt af året. Samtidig er situationen blevet tilspidset af, at politiet har skærpet indsatsen med at anholde dem, der udebliver fra afsoning," siger Lene Espersen.

Hun tror fortsat på, at et gennemsnitligt belæg på 92 procent er realistisk i 2006: "Jeg kan med glæde konstatere, at der ikke længere er en ventekø til Kriminalforsorgens institutioner. Samtidig kan jeg konstatere, at strafmassen er på vej ned. Disse to forhold gør, at Kriminalforsorgen fortsat mener, at målet om at nå et gennemsnitligt belæg på 92 procent kan opfyldes i løbet af i år. Det er selvfølgelig bekymrende, at fodlænkeordningen ikke har fået det forventede omfang, men jeg håber, at udvidelsen pr. 1. april vil råde bod på dette," siger Lene Espersen.

Langlandsfortet er solgt

Til trods for rekord i belægningsprocent vil Langlandsfortet fortsat blive lukket i år, siger justitsministeren.

"Køkkenet" i Fængslet på Nytorv.

"Det har hele tiden været forudsætningen, at Langlandsfortet kun skulle benyttes i en begrænset periode for at få venterkøen væk, og jeg kan i øvrigt oplyse, at det gamle fort allerede er blevet solgt. Det er planlagt sådan, at fængslet bliver lukket på den mest hensigtsmæssige måde. Kriminalforsorgen forventer, at der kun vil være omkring 60 indsatte tilbage, der skal omplaceres, og forløbet er nøje aftalt med de åbne fængsler, der skal modtage de pågældende," siger Lene Espersen. ■

Af Søren Gregersen

HOLDER MINISTERENS LØFTE?

Dansk Fængselsforbund er tilfreds med, at venterkøen er fjernet, og strafmassen tilsyneladende er nedadgående, men medlemmerne i forbundet afventer også et fald i belægningsprocenten. Med en aktuell belægningsprocent på næsten 98 procent, så kræver det en ekstraordinær lav belægning resten af året, hvis målet om 92 procent skal opfyldes i år. Dansk Fængselsforbund er derfor meget spændt på, om ministerens optimistiske løfte om 92 procent kommer til at holde stik.

Kim Østerbye, formand for Dansk Fængselsforbund

Kriminalforsorgens nye blæksprutter

Kriminalforsorgens grunduddannelse får en tiltrængt saltvandsindsprøjtning, når der indføres praktikvejledere, som fremover skal medvirke til at forbedre uddannelsen af de nye prøveansatte fængselsfunktionærer.

Inden længe iværksættes der et banebrydende og længe ventet tiltag i forhold til grunduddannelsen.

Frafaldet blandt prøveansatte har gennem mange år været stort, men nu er der udsigt til, at der for alvor bliver mulighed for at fastholde flere af de prøveansatte fængselsfunktionærer.

De nye blæksprutter

Med det nye koncept bliver "den røde tråd" i uddannelsen mere synlig, og de lokale praktikvejledere vil arbejde i teams, således at den prøveansatte altid har et kendt ansigt at henvende sig til.

Den gamle ordning har blandt andet været dårlig, fordi sidemandsoplæringen ofte har beroet enten på én person eller været fordelt på en hel afdelings personale. De steder hvor ordningen har været koncentreret om en enkelt person har den prøveansatte, i de perioder hvor sidemandsoplæreren har været fraværende, ikke haft nogen formelle kontaktpersoner og det har været vanskeligt for andre at overtage oplæringen, uden den fornødne forberedelse.

De nye praktikvejledere vil kunne bistå, formidle, uddanne, bedømme og koordinere i forhold til uddannelsen af de prøveansatte. Praktikvejlederne får også rollen som mentorer for de prøveansatte hele vejen gennem grunduddannelsen.

Uddannelsesinstitutionerne får mulighed for at tilpasse ordningen til de lokale forhold, så man får det optimale ud af det nye tiltag.

Uddannelse, uddannelse og atter uddannelse

Siden efteråret 2003 har den nye ordning med praktikvejledere kørt som et forsøg i Statsfængslet i Nyborg, og gradvist er der blevet bygget videre på ordningen.

"Håndteringen af de prøveansattes modtagelse, oplæring og den videre uddannelse er blevet styrket væsentligt ved indførslen af de nye praktikvejledere. Ordningen kører nu permanent i Nyborg, da alle er tilfredse med den og kan se, hvor effektiv den er i forhold til fastholdelsen af de prøveansatte," siger Uffe Sandgaard, der er formand for Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling i Nyborg.

Det var oprindeligt planen, at de prøveansatte under hele grunduddannelsen skulle modtage lokal undervisning i forskellige emner af praktikvejlederne, og have mulighed for at få lagt en individuel kompetenceprofil, både fagligt og personligt. Denne del af planen har det, af tidsmæssige årsager, ikke været muligt at implementere.

I Statsfængslet i Ringe har man også gode erfaringer med en styrkelse af sidemandsoplæringen og praktikperioderne. Her har man siden foråret 2005 indført en målrettet og struktureret plan for uddannelsen af nye kolleger, der ligeledes baserer sig på vejleder- og mentorfunktionerne. I Ringe kaldes praktikvejlederne for uddannelsesvejledere.

Alle prøveansatte fængselsfunktionærer i Ringe bliver fra de starter til de skal på GF-2, uddannet på 2 uddannelsesafdelinger af et team af uddannelses-

Afdelingsformand Uffe Sandgaard.

vejledere. Når de kommer tilbage fra GF-3 kommer de ud på en af fængslets andre afdelinger, men bevarer tilknytningen til en mentor.

"Der er stor tilfredshed med den nye ordning, som allerede nu viser sig bæredygtig og er en klar forbedring i forhold til den gamle sidemandsoplæring.

Set i forhold til de mange specialafdelinger, den mangfoldighed og udvikling som findes i Ringe er konceptet en nødvendig uddannelsesmæssig udfordring for at bevare en bred fængselsfaglig uddannelse af nye fængselsfunktionærer," siger Erling Grønholt, der er formand for Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling i Statsfængslet i Ringe.

I øjeblikket arbejdes der på, at ordningen med de nye praktikvejledere skal indføres på landsplan, men dette sker først, når forhandlingerne er afsluttet mellem Direktoratet for Kriminalforsorgen, Kriminalforsorgens Uddannelsescenter og Dansk Fængselsforbund. ■

Af Brian Sørensen

Afdelingsformand Erling Grønholt.

Femmeren vil være landskendt

Behandlingsleder Jens Damm (til højre) drøfter dagligt behandlingsindsatsen med de andre faggrupper, herunder blandt andet fængselsfunktionær Pia Antonsen (midten) og psykologen Rose Marie (til venstre).

I Statsfængslet i Horsens finder man et succesfuldt projekt, men personalet føler ikke, at den nye behandlingsafdeling har modtaget den anerkendelse og opmærksomhed, som den fortjener.

April 2004 var måneden, hvor Statsfængslet i Horsens kunne åbne dørene for en ny behandlingsafdeling i Kriminalforsorgen. Håndværkerne renoverede på rekordtid den gamle og slidte "gammelmandsafdeling 5," og fængslet kunne for første gang nogensinde tilbyde de indsatte behandling mod misbrug af eufor-

BEHANDLING FRA 7 TIL 22

Når **FEMMEREN's** behandlere går hjem hen på eftermiddagen, stopper behandlingen ikke. En del af behandlingen er også at støtte og motivere de indsatte, både på gode og dårlige dage. I dagtimerne er der mindst to fængselsfunktionærer på vagt ad gangen og i eftermiddags- og aftentimerne er der 3 fængselsfunktionærer på vagt.

Hvis man er interesseret i at vide mere om **FEMMEREN** kan man kontakte afdelingen eller behandlingsleder Jens Damm på telefon **79 25 42 26**.

Nogle af FEMMERENs indsatte har gennem længere tid renoveret 3 motorcykler sammen med nogle af fængselsfunktionærerne på afdelingen.

iserende stoffer. Et ambitiøst projekt med et tæt samarbejde mellem fængslets faggrupper og behandlere fra Hjul-søgård blev sat i gang.

Træningsbanen skal bestås

På behandlingsafdelingen FEMMEREN arbejdes der både kognitivt, psykoterapeutisk og med tilbagefaldsterapi. FEMMEREN er "træningsbanen," som man skal bestå for at få kørekortet til et kriminalitetsfrit liv uden misbrug af euforiserende stoffer.

I behandlingsmetoden sættes der maksimal fokus på misbrugernes manglende kompetencer og daglige livsførelse, hvor misbruget og kriminaliteten betragtes som værende de bagvedliggende årsager til de indsatte fængselsophold.

De borer i éns liv

En 38 årig indsat, der har haft et misbrug af euforiserende stoffer i 16 år, har afsonet på FEMMEREN i lidt over et år.

"De borer i én. Jeg har fundet ud af alle årsagerne til mit mangeårige mis-

brug. Nu har jeg fundet ud af, hvad jeg vil med mit liv, og jeg ved, at det er nu eller aldrig," siger den indsatte.

Behandlingsleder Jens Damm, som er uddannet psykoterapeut, mener, at kulturen på FEMMEREN ligger meget tæt op af Kriminalforsorgens principprogram.

"Vi arbejder ud fra de indsatte individuelle behov og i en tværfaglig omsorgskultur, som giver nye spændende udfordringer, men som gør behandlingsproceduren mere kompleks," siger Jens Damm.

Flere kulturer mødes

Tæt samarbejde faggrupperne imellem er af afgørende vigtighed for, at FEMMEREN er en succes.

Fængselsfunktionær Pia Antonsen har arbejdet i Horsens i 6 år og været med fra FEMMERENS spæde start.

"Det er dejligt at arbejde med indsatte, der er clean og motiverede for at indgå i et samarbejde. Indsigt og dialog er med til at mindske disciplinærsagerne, og sidste år var der kun 7 indsatte, som

vi måtte afbryde samarbejdet med. Vi har gang i et rigtig godt projekt, men der er desværre ikke mange i Kriminalforsorgen, som ved at vi eksisterer," siger Pia Antonsen.

Mange fritidsmuligheder

En vigtig del af behandlingsterapien består også i at beskæftige de indsatte. De kan både arbejde med læder, træværksted og sølv. Derudover afvikles der mange sportsaktiviteter såsom volleyball, badminton og fodtennis.

Fængselsfunktionær Søren Klyver har arbejdet på behandlingsafdelingen i godt et år og er ikke i tvivl om hvad der interesserer ham mest. "Mit hjertebarn er MC-værkstedet, hvor jeg har tilbragt uendelig mange timer sammen med de indsatte," siger Søren Christiansen, imens han stolt viser alle billederne frem af motorcyklerne. ■

Af Brian Sørensen

På job med Nana og Carsten

Der er en lille gruppe ansatte i Kriminalforsorgen, som ikke går synderligt meget op i voldsstatistikken, manglende information omkring nyt fængsel i Horsens og 60 års jubilæum i Møgelkær. (For nu at nævne nogle vigtige emner fra sidste udgave af Fængselsfunktionæren). Det drejer sig om et lille korps på 12 firbenede narkotikahunde.

Det er tirsdag formiddag i Arresthuset i Slagelse. Personalet har mistanke om, at der udefra skulle være kastet nogle ulovlige stoffer ind til arresten. Derfor har de hidkaldt hundefører Carsten Druerkær og hans 4-årige labrador Nana. Personalet har på forhånd udpeget et par celler som værende "interessante." Efter at de indsatte er fulgt ud i baderummet, går det lille makkerpar i gang med eftersøgningen. Det er tydeligt at se, at dette er en rutineopgave for Nana. Hun går syste-

matisk til værks og når hun snuser sig frem til noget som kunne være interessant, så skraber hun i gulvet med begge poter. Det er tegnet til hendes ejermand om, at der er noget som skal undersøges nærmere. Efter en lille halv times eftersøgning er det blevet tid til en pause.

Mens Carsten får en kop kaffe, slapper Nana af i nærheden af sin ejer.

4 år som hundefører

Carsten Druerkær har været hundefører siden april 2002. Lige siden han startede i Kriminalforsorgen i 1992, har hans store mål været at komme med i dette korps. Faktisk søgte han alle ledige stillinger i korpsset gennem 10 lange år, før drømmen endelig skulle gå i opfyldelse. Inden det kom så vidt, nåede han at forrette tjeneste i både åbne og lukkede fængsler, samt et enkelt arresthus.

Når man begynder som hundefører, så starter man samtidigt også på et træningsforløb som varer et helt år. Allerede når hvalpen er 8 uger gammel, kan man så småt begynde at træne med den. Efterfølgende begynder den på Politiets Hundeskole for hvalpe.

Her bliver hunden og dens ejer trænet i alle de tænkelige situationer, som parret senere kan komme ud for.

For en narkotikahund er dette dagens højdepunkt. Efter veludført fangst venter belønningen i form af leg, ros og hundekiks.

Carsten Druerkær fortæller, at Nana kun var knap 12 uger gammel, før hun havde sin første rigtige "fangst." 45 gram hash, gemt i en shampooflaske, fandt hun til sin stolte ejer. Kunsten at snuse sig frem til ulovlige stoffer er ikke det som tager længst tid at optræne. Den del af træningen, som drejer sig om balancering på glatte overflader, stå på en lille vinduesafsats og lignende er langt sværere at lære hunden.

Samme træning som politiet

I politiet optræner man hunde til enten patruljeopgaver eller til narkotikahunde.

Under en kort pause i eftersøgningen, bliver der tid til en kop kaffe og en sludder med personalet i Arresthuset i Slagelse.

Hver en krog af cellen bliver grundigt undersøgt af hundefører Carsten Drukær og narkotikahunden Nana.

De hunde som er i Kriminalforsorgens regi, har gennemgået præcis den samme uddannelse som narkotikahundene hos politiet.

Hvert år skal narkotikahundene til prøve. Denne prøve går ud på at kontrollere hundens færdigheder. Der bliver lagt 5 forskellige slags hårde stoffer ud på et areal af 60-80 kvadratmeter. Hunden har en time til at finde 4 ud af 6 genstande, som indeholder hårde stoffer. Derefter skal der bestås en prøve i elementær lydighed.

En gang om måneden er der fælles træning med politiets hunde. Her forsøger man at gøre træningen så realistisk som overhovedet muligt. Lokaliteten kan være en gård eller et diskotek. Ud over at træne sammen, så udmønter samarbejdet mellem Politi, Toldvæsen og Kriminalforsorgen sig også på det arbejdsmæssige plan. Hvis et fængsel for eksempel skal bruge 8 mand med hunde til en aktion, og man ikke har så meget mandskab til rådighed, så trækker man på hjælp fra politiet og omvendt.

Selv under uddannelsen af nye hundeførere, på Politiets Hundeskole, bliver Kriminalforsorgens hundeførere brugt som instruktører.

Men selvfølgelig er der forskel på hvad Politiets hunde og Kriminalforsorgens hunde er dygtige til. Det altovervejende arbejdsområde for Kriminalfor-

sorgens hunde er en ca. 6 kvadratmeter celle, med meget lidt plads, hvor politihundens spidskompetence er væsentlig større arealer.

"Bløde" og "hårde" hunde

Mens Nana snuser sig igennem fællesarealerne i Arresthuset i Slagelse, fortæller Carsten Drukær, at der er stor forskel på hundenes psyke. Man opdeler dem i hårde og bløde hunde. En hård hund er en narkotikahund, som kan søge længe uden gevinst og samtidigt bevare såvel motivationen som koncentrationen. En blød hund, kræver mere hjælp fra hundeføreren. Carsten Drukærs hund, Nana, er en blød hund, men det lader hun sig ikke mærke af. Hun forsætter ufortrødent sin søgen igennem køkken, bad og kondirum. Der er ikke de store fangster denne dag i

Kort om hundeførerne

- I Kriminalforsorgen er der 12 hundeførere og 12 narkotikahunde.
- De er fordelt med 5 hundeførere, som varetager Sjælland og Bornholm.
- De øvrige 7 hundeførere har Fyn og Jylland som ansvarsområder.
- Man kører sammen i teams af 2 hundeførere og 2 hunde.
- I gennemsnit kører hundeførerne 50.000-60.000 kilometer på landevejene om året.
- Narkotikahundene i Kriminalforsorgen er af racen labrador.

Hvad kræves der for at blive hundefører?

- Stor erfaring med hunde.
- Bred kriminalforsorgserfaring. Det er vigtigt at man har været rundt i Kriminalforsorgens institutioner.
- Det sociale skal være i orden. Man skal være i besiddelse af et åbent sind og være meget imødekommende.
- Hvis man er fængselsfunktionær på prøve, så er det ikke realistisk, at man kan blive ansat som hundefører, før prøvetiden er vel overstået.

Hjælp til narkotikahundene og hundeføreren:

Inden en visitation på en celle, kan personalet gøre nogle simple ting, som er til stor hjælp for hundefører og narkotikahunden:

- Fjern skraldespande med madrester.
- Luk for varmen.
- Luk døren ind til cellen.

Husk altid at spørge hundeføreren, inden du begynder at kæle med hans hund!

Slagelse. Så for at give Nana en succesoplevelse bliver der gemt en lille pose med hash i beskæftigelseslokalet i arresten.

Der går ikke mange øjeblikke før Nana har fået færten. Hun går systematisk til værks og efter kort tid, retter hun hele sit fokus på det område, hvor der er gemt hash. Så snart hun har lokaliseret fangsten, venter belønningen. Stor ros fra "far," lidt leg og en hundekiks.

Narkohunde og bankkonto

Carsten Druerkær sammenligner den koncentrerede måde man arbejder med en narkotikahund, med en bankkonto. Hvis man bliver ved med at bruge af hundens ressourcer, uden at "sætte penge ind på kontoen," så vil det før eller siden gå galt.

For at forebygge dette, har de 5 hundeførere på Sjælland en ugentlig træningsdag. Her skiftes hundeførerne til at stå som arrangør. Når der er fundet egnede lokaliteter, bliver der lagt en træningsbane ud til hundene, hvor de skal forsøge at opsnuse forskellige stoffer. Træningsdagen kan også bruges til gøre hunden endnu skarpere på svære gemmesteder, som er opstået i Kriminalforsorgen, eller hvis der er kommet nye stoffer på markedet, så sørger man for at hunden bliver opdateret på disse.

Ingen lang karriere som narkotikahund

Hvor langt størsteparten af hundeførerne i Kriminalforsorgen først stopper med jobbet, når de kommer i pensionsalderen, så har hundene en noget kortere karriere. Det svinger selvfølgelig fra hund til hund, men omkring 7 år i Kriminalforsorgens tjeneste er det normale. Den ældste hund, som er i tjeneste hos Kriminalforsorgen er 9 år, og går stadig-

Det sværeste at lære en narkotikahund er at gå på glatte overflader og i vindueskar-me. Efter 3 års tjeneste har Nana dog ingen problemer med dette.

væk til opgaverne med krum hals. Efter endt tjeneste overgår hundene til at være almindelige familiehunde.

Det samme sker for de hunde, som ikke kan klare optagelseskravene. Netop disse hvalpe er der stor efterspørgsel på. At få en afrettet hund, som kommer når man kalder og er renlig, er i høj kurs hos mange hundeglade mennesker.

fleste dage går med 8-10 timers arbejde med rutine- og opsøgende opgaver, men bedst som man tror at man skal hjem og slappe af, så kan mobiltelefonen ringe med yderligere 6 timers arbejde for enten Toldvæsenet, Politiet eller Kriminalforsorgen. ■

Af Christian Pilt

Ikke noget 8-16 job

Dagens opgaver i Arresthuset i Slagelse lakker mod enden. Hundefører Carsten Druerkær afslutter opholdet med at give arrestforvareren en kort briefing om formiddagens eftersøgning. Det næste stop, for hundefører og hund, er på et grønt område, hvor Nana får mulighed for at få lidt tiltrængt frihed.

Som hundefører i Kriminalforsorgen, så ved man aldrig hvad dagen bringer. I princippet er hundefører og hund til rådighed 24 timer i døgnet. Langt de

Fjernsyn med måde

Nye regler om brug af tv i arbejdstiden er indført, og det betyder, at fængselsfunktionærerne nu kan blive bedre opdaterede om livets gang i den store verden.

For fremtiden behøver man ikke at gå glip af folketingsvalg, royale bryllupper og vigtige landskampe, selvom man er på arbejde, for parterne i det centrale samarbejdsudvalg er blevet enige om at bløde lidt op på de eksisterende regler om brug af tv i arbejdstiden.

Det betyder, at det fremover bliver tilladt at se tv på arbejde, hvis der er tale om særlige nationale begivenheder, eller man lokalt har aftalt, at det er i orden at se tv, efter de indsatte er låst inde for natten. Samtidig kan der lokalt indgås aftale om, at det også bliver tilladt at se tv, hvis man ikke har klientkontakt,

eksempelvis hvis man er tilkaldt som disponibelt personale.

Samtidig gælder de tidligere regler fra 1986 om, at det er tilladt at se tv, hvis det sker sammen med de indsatte i fællesstuerne, forudsat at man ikke har andet forehavende.

Ændringerne i reglerne er sket på baggrund af et ønske fra både de ansatte og tjenestestederne, som mener, det er vigtigt, at de ansatte har mulighed for at holde sig ajour med, hvad der sker i omverdenen. ■

Af Line Kold

De ændrede regler om personalets adgang til at se TV, skal følges op af lokale retningslinjer på området.

Cirkulæreskrivelse om personalets adgang til at se TV i arbejdstiden

(Til kriminalforsorgens fængsler og arresthuse)

Efter drøftelse i Justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for Kriminalforsorgen skal direktoratet herved præcisere, at personalet som udgangspunkt ikke bør se TV, herunder video og DVD, i arbejdstiden.

Direktoratet har dog ingen bemærkninger til, at personalet ser TV sammen med de indsatte i disses fælles opholdsrum, såfremt det i øvrigt er foreneligt med tjenesten.

Direktoratet har heller ikke bemærkninger til, at tjenestestedets leder i særlige tilfælde efter en konkret vurdering tillader personalet at se TV i arbejdstiden, hvis det i øvrigt er foreneligt med tjenesten.

Der kan herudover på de enkelte tjenestesteder efter drøftelse i det lokale samarbejdsudvalg indgås aftale om personalets adgang til at se TV efter afmønstring og til opmønstring. Endvidere kan der indgås aftale om, at personale, der gør tjeneste på områder, hvor der ikke er direkte klientkontakt, tilsvarende kan få adgang til at se TV i arbejdstiden. Det er dog en afgørende forudsætning herfor, at de sikkerhedsmæssige opgaver fortsat vil kunne varetages på forsvarlig vis, og at personalet ikke ser TV i teknik/overvågningsrum.

Denne cirkulæreskrivelse vil blive optaget i Kriminalforsorgens Administrative Regelsamling.

Skrivelse af 10. december 1986 om personalets adgang til at se TV i arbejdstiden ophæves.

Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, den 15. marts 2006

*William Rentzmann
Hanne Olesen*

Meddelelse fra Tjenestemændenes Låneforening

ÅRSRAPPORT 2005

Udlånsrenten har fra 1. januar 2005 til 31. oktober 2005 været 5,5 % p.a.

Fra 1. november 2005 og resten af året har udlånsrenten være 5,25 % p.a.

Hovedtal	2005	2004
Antal lån	5.055	4.747
	mill. kr.	mill. kr.
Udlånssum	422,2	370,6
Samlet udlån	715,8	705,5
Omkostninger	7,8	8,6
Tab og hensættelser	2,4	0,9
ÅRETS RESULTAT	5,4	5,3
Egenkapital	183,6	178,1

Der er fortsat ingen gebyrer eller stiftelsesomkostninger. Lånet kan altid indfries uden omkostninger.

Årsrapporten blev godkendt på repræsentantskabsmødet den 20. marts 2006.

Der har været en stigning i det årlige udlån på ca. 52 millioner kr. svarende til 14 %, men det samlede udlån er kun steget med ca. 10 millioner kr., hvilket skyldes at der fortsat sker store indfrielse af lån. Mange låntagere benytter friværdien i fast ejendom til at indfri øvrig gæld, og man kan altid indfri sin gæld i låneforeningen uden omkostninger.

Stigningen i antallet af lån skyldes at der også er åbnet op for at nu pensionerede medlemmer kan optage lån, og at der i løbet af året er gjort ekstra opmærksom på de tilbud som låneforeningen kan tilbyde organisationernes medlemmer.

Omkostningerne er faldet, hvilket skyldes en reduktion i personalet og at de store investeringer i nyt IT stort set er tilendebragt.

Tjenestemændenes Låneforening er fortsat et meget attraktivt tilbud til alle, der har behov for et billigt og hurtigt forbrugslån, og der er ingen begrænsninger på lånets anvendelse.

I forbindelse med Nationalbankens forhøjelse af diskontoen ultimo 2005 med 0,25 % og i marts 2006 med yderligere 0,25 % har Tjenestemændenes Låneforening hævet udlånsrenten med 0,50 % med virkning fra 15. marts 2006.

Udlånsrenten er herefter 5,75 % p.a.

DEBAT

Vi skal modtage indlæg til næste nummer senest 14. april 2006

Stav eller ej?

Af fængselsfunktionær Frank Henriksen, Statsfængslet Midtjylland - Fængslet Kærshovedgård.

Jeg kører på min tredje dobbelttur i træk herude på Kærshovedgård. Der mangler personale og der har været en del ballade med nogle enkelte indsatte de sidste par dage. Så det er egentlig ikke for pengenes skyld, at jeg har taget de sidste par ekstravagter. Jeg ville såmænd meget hellere tilbringe lidt tid sammen med mine børn, frem for bare at snakke med dem i telefonen. Men arbejdet skal jo passes og nogle skal jo være der.

Midt på dagen bliver jeg så kontaktet af min overvagtimester. Han siger, at han har set mig med en stav i lommen. Jeg kan da også kun bekræfte hvad han selv har set. Jeg har ganske rigtigt haft en stav i min stavlomme i uniformen. Dette skyldes flere voldsomme episoder de sidste to døgn i vores straffecelleafsnit, hvor jeg er tjenestegørende. Denne gang er der en indsat der er gået fuldstændig amok og er begyndt at smadre cellen. Jeg har tilkaldt yderligere personale for at få flyttet den indsatte til en særlig sikret celle. Da de ankommer, har jeg selv taget en stav og udle-

verer endnu en stav til en af mine kollegaer. Vi har på det tidspunkt ingen intentioner om at anvende stavene, medmindre vi møder så meget modstand, at det bliver nødvendigt for at undgå at nogen lider unødigt overlast. Stavene forlader da under hele episoden heller ikke vores stavlommer og er på intet tidspunkt synlige for den indsatte, som udelukkende bliver flyttet med håndkraft.

Lidt irriteret over irettesættelsen kontakter jeg den ledende overvagtimester og spørger ind til om det kan have sin rigtighed, at det ikke er mig betroet at medbringe en stav i situationer, hvor der er en overhængende fare for at vi skal betvinge voldsom modstand. Han bekræfter dette og uddyber det endda, så selv en enfoldig funktionær som mig kan forstå det. Jeg får den besked, at vi som personale aldrig må bære eller bruge stav uden inspektørens, og alene inspektørens, godkendelse uanset situationens karakter. Om det så måtte komme til en situation, hvor ens eget eller andres liv eller helbred måtte være i fare, skulle vi som personale altid trække os tilbage og indhente en godkendelse fra inspektøren til at bære eller bruge stav. Det er altså ikke engang nok med en godkendelse fra

en ledende overvagtimester eller lignende, men det er udelukkende inspektøren der kan træffe denne afgørelse. Dette uanset tidspunktet eller situationens karakter. Jeg må bare håbe at han så er hjemme, når jeg ringer for at få tilladelse til at bruge stav overfor for en indsat, der er ved at overfalde en af mine kollegaer.

Jeg accepterer fuldt ud at jeg er tjenestemand og skal rette mig efter et givent regelsæt. Jeg har da også oplyst at det aldrig vil ske igen, at jeg bærer stav uden inspektørens tilladelse. Men må erkende at jeg finder det en smule beskæmmende, at der er så lidt tillid til min dømmekraft omkring hvornår et givent magtmiddel skal tages i brug.

Slutteligt må jeg også sige at det skuffer mig dybt, at jeg og alle de andre kollegaer der var på arbejde de par døgn og udførte et solidt og helt igennem professionelt stykke arbejde med to smadrede straffeceller og flere magtanvendelser, uden, at der var en eneste der led overlast på nogen måde, ikke modtog nogen form for anerkendelse.

Der var åbenbart ikke plads til ros i den forbindelse, men kun en irettesættelse. ■

Jeg er fængselsfunktionær – jeg kan alt ... eller?

Fængselsfunktionær Henriette Haagensen, Arresthuset i Esbjerg.

Den 30. december 2005 bragte Jyske Vestkysten en artikel om to falkkreddere der havde reddet julen for to familier i Skærbæk, da deres nærmeste fik hjertestop. Artiklen beskrev endvidere hvordan sådanne episoder påvirker falkkreddere psykisk. Den ene mand de reddede er rent faktisk en indsat fra Statsfængslet Renbæk, og det beskrives herefter i artiklen, hvordan det lykkedes at få liv i manden takket være et godt samarbejde med fængselspersonalet.

Pludselig går det op for mig, at jeg har været med til noget stort... jeg har udrettet noget stort.

Men artiklen giver også stof til eftertanke. Falkfolk der bliver psykisk belastet af at komme ud til et hjertestop. Jeg tænker "jamen det er jo deres job – deres job er at redde liv." Men det er jo også en del af mit; men er jeg så klædt godt nok på til at gøre det? Ja, det er jeg, for manden lever – takket være de kollegaer jeg var på arbejde med den nat, så LEVER manden.

Men hvad var prisen?

Hvor mange mon der har nogen idé om, hvordan det er at sidde 4 mand i natmessen efter sådan en episode. Den sorte humor tager som en selvfølge hurtigt over og der bliver grinet og lavet jokes, lige indtil telefonen ringer. Så går englen gennem rummet og alle tænker det samme – det er fra sygehuset, han er død.

Der er ikke just kamp om at tage telefonen, men tages, det skal den jo. Og ganske rigtigt det er fra sygehuset. Det omhandler bare en anden indsat, hvis samlever har født. Og ja, det er bare noget uvirkeligt, når der netop den aften bliver ringet fra et sygehus vedrørende en fødsel, når det er det modsatte man har forberedt sig på.

Kort efter bliver uvisheden for stor og vi kontakter selv sygehuset. De fortæller os, at vi har lavet et fantastisk stykke arbejde og uden os havde den indsatte ikke overlevet.

Tak siger jeg, tusind tusind tak ...

Lige hvad vi havde behov for at høre og vel egentlig også den eneste gang vi kommer til at høre det.

Én siger, ganske fornuftigt, vi gjorde hvad vi kunne og han var i live da han blev kørt herfra. Ja, vi gjorde hvad vi kunne og vi har ryggen fri. Det er jo det, det hele handler om – at have ryggen fri. Vi er jo alle bevidste om hvilket helvede der var brudt løs, hvis den indsatte var død.

Men prisen er jo ikke betalt endnu. Vores afdelingsledere møder tidligt ind og tager en snak med os. En rigtig god handling, da vi alle vist havde brug for at fortælle om episoden. Der bliver lavet en aftale om debriefing om eftermiddagen og alle er mere eller mindre ved godt mod, da de tager hjem. Men det er jo ikke bare gjort med det. Pludselig er jeg ikke sikker på, at jeg er helt så godt klædt på til den opgave jeg lige har været en del af. Hvordan bearbejder man de billeder på nethinden der hele tiden trænger sig på og de tanker der kredser rundt så man ikke kan sove?

Men ned i rygsækken med det, ned til alt det andet, jeg er jo fængselsfunktionær, jeg kan alt ... ■

NAVNE

40 års jubilæum

Ledende overvagtimester Bent Hoffmann, Arresthuset i Kolding

Lørdag den 1. juli 2006 kan Bent Hoffmann fejre sit 40 års jubilæum i Statens tjeneste.

Bent startede sin karriere ved Den Kongelige Marine (Danmarks knyttede næve mod Nord) den 13. november 1963 og gjorde her karriere frem til den 12. januar 1969, hvor han sluttede med titel som marineoverkonstabel.

Den 1. september 1971 blev han ansat ved Statsfængslet i Vridsløselille, hvor han bl.a. er kendt fra det hedengangne visitationshold.

I Vridsløselille lykkedes det blandt andet Bent, som den eneste i Kriminalforsorgen, at få et skriftligt forbud mod at gå i T-shirt med tryk.

Desuden var han i Statsfængslet i Vridsløselille selvforsvarsinstruktør.

Den 1. november 1995 kom Bent til Arresthuset i Kolding, hvor han hurtigt faldt til, blev overvagtimester og har nu nået "toppen" som veldid ledende overvagtimester.

Bent er i Kolding kendt som en rigtig god kollega og en som man altid kan stole på. Hans store opbakning til personalet, har været værdsat mange gange gennem årene.

Bent møder dagligt med et smil samt en humoristisk og fræk bemærkning.

Bent står ikke kun til rådighed for personalet på arbejde. Er der brug for

støtte og/eller hjælp privat tropper Bent altid op.

Bent er desuden uddannet Heilpraktiker, hvilket er et stort gode for personalet samt deres familier. Næsten alle skavanker bliver helbredt under Bent's kyndige hænder.

Samtlige kollegaer i Arresthuset i Kolding ønsker dig et hjerteligt tillykke med jubilæet og ønsker dig alt muligt godt fremover. ■

*På dine kollegaers vegne
Claus Tønder*

25 års jubilæum

Asmus Theodor Vedager, Arresthuset i Haderslev

Den 1. april 2006 kunne Asmus fejre sit 25 års jubilæum.

Asmus startede sin karriere i Statsfængslet i Sdr. Omme den 1. april 1981. Der gik ikke ret lang tid, før Asmus indså at han var arresthusmand og allerede samme år blev han forflyttet til Arresthuset i Kolding og der gik han så og ventede på, at der skulle blive en ledig stilling i Haderslev. Men ventetiden på en stilling i

Haderslev kan godt være meget lang, så Asmus tænkte, at måske kunne Åbenrå også bruges. Så da der blev en ledig stilling dernede søgte han den, men de ville ikke have ham.

Den 1. juli 1988 kom Asmus så til Haderslev, og her bliver han nok pensioneret. Asmus er ikke den der taler hele tiden; nogle mener endda at han er tavs. Det passer ikke, han sparer bare på ordene. Til gengæld er

hans ord altid velvalgte, og når han taler lytter vi alle.

Dine kollegaer i Arresthuset i Haderslev ønsker dig hjerteligt tillykke med jubilæet og vi ser frem til mange gode år med dig endnu. ■

*På personalets vegne
Niels Damsgård*

NAVNE

25 års jubilæum Gustav Andersen, Statsfængslet i Horsens

Lørdag den 1. april 2006 havde Gustav Andersen 25 års jubilæum.

Han følte ikke lige for at fejre begivenheden, men han kan se tilbage på et langt og spændende arbejdsliv i kriminalforsorgens tjeneste.

Gustav Andersen er født i 1950. Efter at have arbejdet i byggebranchen og halvandet års ophold i mellemøsten, startede Gustav i Statsfængslet i Horsens.

I 1982 var han udstationeret til Arresthuset i Herning, og i 1983 var han udstationeret til Arresthuset i Ålborg. Efter at have været vagtmester i starten af 80'erne, blev han i 1995 enhedsfunktionær indenfor bygningstjenesten i Horsens, og senere fængselsfunktionær i opsynet.

Fritiden bruger Gustav på at bygge huse og køre motorcykel. Resten af den dyrebare fritid bruges på familien, og han ser meget frem til snart at blive bedstefar for første gang.

Gustav Andersen kan i år fejre dobbelt jubilæum, da han også lige har holdt sølvbryllup.

Gustav arbejder i dag i Sikkerhedsenheden i Horsens, hvor hans arbejdsmotto er: "Overskud i hverdagen."

Gustav Andersen elsker det kollegiale sammenhold i Horsens og er kendt for sin brede viden om Kriminalforsorgen.

Man ved altid, hvor man har Gustav og han er altid klar med sine uforbeholdne meninger og synspunkter.

Et stort tillykke til en rigtig god kollega. ■

*Brian Sørensen
Fængselsfunktionær*

Afsked

Arrestforvarer Hans Peter Wessehoff, Arresthuset i Kalundborg

Vores arrestforvarer i Kalundborg, Hans Peter Wessehoff, fyldte 60 år den 13. marts 2006. Han ønskes tillykke med den store dag og alt godt i årene fremover.

Nu skal du jo til at nyde din pension, som du gik på den 1. april 2006.

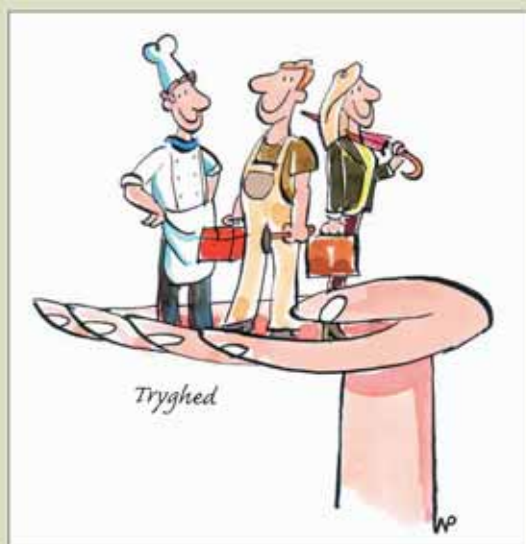
Vi vil gerne herfra arresthuset sige dig tak for dit lederskab igennem årene, samt ønske dig et dejligt otium.

Mange gange hurra og venlige hilsener fra dit personale i Arresthuset i Kalundborg. ■

*På personalets vegne
Claus Pynt*

Leder du efter Danmarks billigste A-kasse..?

Du kan selv vælge din a-kasse

358 kr. om måneden - det er prisen for at være medlem i Danmarks billigste tværfaglige a-kasse. Når Arbejdsdirektoratet måler og sammenligner alle landets a-kasser, så placerer STA sig i toppen, og når det drejer sig om vejledning og medlemstilfredshed, ligger vi på en suveræn førsteplads.

Arbejdsdirektoratet har pålagt a-kasserne at informere om, at alle frit kan vælge, hvilken arbejdsløshedskasse, de vil være medlem i. Så - hvis du leder efter a-kassen med den bedste service, de mest tilfredse medlemmer og den billigste pris, er STA noget for dig. Du kan se sammenligningen af a-kasser på www.adir.dk

Bedst og billigst

- og så er det ikk' engang løgn

STA er for alle lønmodtagere

STA er en tværfaglig a-kasse for alle lønmodtagere uanset uddannelse og beskæftigelse. Det betyder, at du også kan blive medlem i STA og få fordel af vores gode servicetilbud og fordelagtige pris. Få mere at vide om STA på www.sta.dk, hvor du også kan melde dig ind. Du kan få tilsendt information ved at sende en mail med dit navn og adresse til sta@sta.dk, eller en SMS.

Bestil via SMS: Send STA efterfulgt af dit navn og din adresse til 1277
Feka: STA Jens Jensen, Jensensvej 1, 6230 Bysted (kun alm. SMS tekst)

Så nemt skifter du til STA:

Tlf. 38 17 8200
www.sta.dk - sta@sta.dk
SMS: Send STA navn
og adresse til 1277
Så sørger vi for resten.

Giver dig bedre råd **STA**